

48de Møde.

Tirsdag den 23. Januar Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingen genoptoges.

Holstein: Sagen angaaende den højtærede Udenrigsministers Spekulationer i eget Selskabs Aktier og den Behandling, som den højtærede Justitsminister har givet denne Sag, rejser et uafviseligt Krav om Klaring af følgende 3 Spørgsmaal: Hvad skal Kommissionen undersøge, hvorledes skal den undersøge, og hvilke Egenskaber og Betingelser kræves der af Medlemmerne af Kommissionen? Eller med andre Ord: Hvilken er Bankkommissionens procesretlige Kompetence, hvilken procesmæssig Fremgangsmaade skal den følge, og hvilken procesretlig Habilitet udkræves der af Medlemmerne?

Tre Gange i det sidste halve Aar har jeg sagligt og hensynsfuldt spurgt den højtærede Justitsminister. Een Gang har jeg faaet et affejende Svar, en anden Gang har jeg faaet et intetsigende Svar, og tredje Gang har jeg slet intet Svar faaet. Nu vil jeg ikke spørge mere. Nu vil jeg procedere mod den højtærede Justitsminister som sagst og med Befolkningens almindelige Retsbevidsthed og den uafhængige juridiske Sagkundskab som Dommere.

Den højtærede Justitsminister har jo her i Salen forleden gjort nærmere Rede for sine Motiver til at afslaa Finansudvalgets Anmodning om at blive bekendt med Bankkommissionens Oplysningsmateriale vedrørende Sagen om Beskyldningerne mod den højtærede Udenrigsminister, Cold-Afæren, som den populært kaldes. Den højtærede Justitsministers Standpunkt synes at være dette: naar Kommissionen er færdig med hele sit Arbejde, naar dens Virksomhed er endeligt afsluttet, saa kan vi her i Tinget drøfte, hvad den har udrettet, hvilke Resultater dens offentliggjorte eller ikke-offentliggjorte Undersøgelser har ført til, men saa længe Kommissionen virker, saa

længe dens Undersøgelsesarbejde staar paa, bør Lovgivningsmagten ikke drøfte, hvorledes den højtærede Justitsminister har gennemført Kommissionsloven i Praxis, og hvorledes Kommissionens Undersøgelsesarbejde faktisk foregaar. Den højtærede Justitsminister kan ikke gøre os bekendt med noget som helst af Kommissionens Oplysningsmateriale, saa længe den fungerer, og naar den er færdig, kan han maa-ske endda kun meddele Oplysninger om de i dens Egenskab af Undersøgelsesret afholdte Forhør. Dette Standpunkt mener den højtærede Regering at Rigsdagen bør godkende, som det hedder: for Landets Skyld, for at Skandalen ikke skal blive større derved, at Lovgivningsmagten, Befolkningens Representation, faar Adgang til at drøfte Kommissionens Virkemaade. Det ærede Medlem Hr. Rode har heroverfor hævdet, at Finansudvalget har Krav paa at se, hvorledes Undersøgelsen foregaar, hvad den bygger paa, og at Landet har Krav paa at faa at vide, om Kommissionen har anvendt Metoder, som sikrer, at alt er blevet undersøgt, som skulde undersøges. Hvem har nu Ret: det ærede Medlem Hr. Rode eller den højtærede Justitsminister?

Lad mig straks gøre den Bemærkning, at jeg tror, Befolkningen er blevet saa vant til at høre Regeringen paaberaabe sig Hensynet til Landets Velfærd, hvor der i Virkeligheden kun er Tale om Hensynet til Ministeriers Bekvemmelighed, at dette Argument har tabt det meste af sin overbevisende Kraft. For Landets Skyld — det er altid Raabet fraoven, fra Regeringerne udover Landet, hver Gang Regeringernes Skyld mod Landet raaber til Himmelen. Og dette Varselsraablyder des voldsommere, jo mere Ministrenes personlige Stilling er truet, og jo mere Regeringens Anseelse er svækket. Baade Højres og Venstres og de Radikales Regeringer har hver især misbrugt Hensynet til Landets Velfærd med umiskendeligt Held, naar det gjaldt at sikre deres egen personlige Stilling og Vel. Den højtærede Justitsminister vil ikke gøre Katastrofen for Landet større ved at „udbasunere“ til Finansudvalget, hvad der er oplyst i Bankkommissionen angaaende Udenrigsministerens Spekulationer sammen med Hr. Glückstadt i det Selskabs Aktier, i hvilket Hr. Glückstadt var Bestyrelsesmedlem og Udenrigsministeren administrerende Direktør. Foruden de Motiver af tilsyneladende retslig Natur, som den højtærede Justitsminister har anført i sin Skrivelse til Finansudvalget, og som jeg straks skal komme ind paa,